

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.489 van 26 juni 1996
in de zaak A. 67.908/IV-15.661.**

In zake : René GIELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 1

tegen :

1. de stad BERINGEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat René GIELEN op 29 februari 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 9 januari 1996 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden houdende goedkeuring van de beslissing van 16 oktober 1995 van de gemeenteraad van de stad Beringen waarbij hij bij tuchtmaatregel wordt teruggezet in de graad van politieagent;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DIESBECQ, die loco Advocaat J. STIJNS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat V. GEERAERT, die loco Advocaat G. GOFFIN, verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 21 februari 1994 besluit de gemeenteraad van Beringen aan verzoeker, hoofdinspecteur bij de gemeentelijke politie, de tuchtmaatregel van het ontslag van ambtswege op te leggen. De Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden keurt die beslissing op 18 mei 1994 goed.

Bij arrest nr. 53.467 van 31 mei 1995 vernietigt de Raad van State de beslissing van de gemeenteraad en de goedkeuringsbeslissing.

1.2. Op 31 juli 1995 wordt aan verzoeker medegedeeld dat de tuchtprocedure wordt hernomen en dat hij

zich moet verantwoorden voor volgende tenlasteleggingen: "het ontvangen van fooien en van beloningen in natura" en het, als politiebeambte-marktleider, doen van "oneerbare voorstellen aan marktkraamsters in ruil voor een 'betere' marktplaats".

Op 16 oktober 1995 besluit de gemeenteraad verzoeker, op grond van die tenlasteleggingen en met onmiddellijke ingang, bij tuchtmaatregel terug te zetten in de graad van politieagent.

1.3. Op beroep van verzoeker beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden op 9 januari 1996, met de beslissing waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, de gemeenteraadsbeslissing van 16 oktober 1995 goed te keuren;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, het verzoekschrift volgende uiteenzetting bevat :

"NOPENS DE VEREISTE HOOGDRINGENDHEID

Aangezien verzoeker immers, als gezinshoofd, de enige bron van inkomen is voor dat gezin.

Dat door de betrokken beslissing hem sinds 1 maart 1994 elke vorm van inkomen ofwel werd geweigerd, ofwel hij een verminderd inkomen diende te aanvaarden.

Dat dienvolgens het gezin geen normaal en regelmatig inkomen meer geniet sedert geruime tijd.

Aangezien het voor verzoeker, gelet op zijn leeftijd en zijn beroepsloopbaan, zeer moeilijk is om nog enig werk te vinden.

Dat hij immers steeds werkzaam is geweest bij de politiediensten waardoor hij niet meer geschikt wordt bevonden om een andere functie uit te oefenen.

Dat het dan ook zeer onwaarschijnlijk is dat hij enig ander werk zal kunnen vinden.

Aangezien al deze elementen ertoe leiden dat, gelet op de hangende vernietigingsprocedure en de ernst van de aangevoerde motieven, de uitvoering van de bestreden beslissing zou leiden tot een nadeel dat moeilijk te herstellen valt.

Dat het dan ook past de schorsing van de uitvoering van deze beslissing te bevelen, tot na de behandeling van de vernietigingsprocedure".

2.2 Overwegende dat de eerste verwerende partij daarop antwoordt dat in dit geval "manifest geen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel", omdat de wedde sinds 1 maart 1994, datum van ingang van de door de Raad van State vernietigde ontslagbeslissing, effectief aan verzoeker is uitbetaald en omdat de bestreden beslissing verzoeker niet ontslaat maar hem enkel terugzet in de graad van politieagent met ingang van 16 oktober 1995; dat zij met betrekking tot de bestreden beslissing enerzijds toegeeft dat er "uiteraard financiële repercussies" aan verbonden zijn, maar niet in die mate dat sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en anderzijds opwerpt dat, vermits verzoeker niet ontslagen is, de opwerping dat verzoeker gezien zijn leeftijd en ervaring nog moeilijk werk zal vinden niet relevant is;

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat het ingeroepen nadeel beperkt is tot een financieel nadeel, dat dergelijk nadeel "het typevoorbeeld van een herstelbaar nadeel" vormt en dat het alleen moeilijk te herstellen kan worden geacht wanneer daartoe specifieke omstandigheden worden aangebracht; dat zij er in dat verband op wijst dat verzoeker met de bestreden beslissing geplaagd wordt voor een gedeeltelijk inkomensverlies, maar dat hij de hoegrootheid ervan niet aangeeft noch bewijst dat dit gedeeltelijk, en bij

veronderstelling tijdelijk weddeverlies onmiddellijke gevolgen heeft die, ook al is hij de enige bron van inkomen voor zijn gezin, "menselijkerwijze onherstelbaar zouden zijn";

2.4. Overwegende dat verzoeker in een aan de Raad van State na ontvangst van het auditoraatsverslag toegezonden, en niet in het procedurereglement voorziene "aanvullende memorie" stelt dat "de discussie rond de tewerkstelling van verzoeker veel ruimer te situeren valt" dan het financiële aspect, dat hij met name wijst op de volgehouden onwil van het bestuur om hem enig professioneel en bijgevolg ook sociaal perspectief te bieden en op de gevolgen die de bestreden beslissing heeft op zijn gezondheid;

Overwegende dat dienaangaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet alleen een niet in het procedurereglement voorzien en dus een uit de debatten te weren stuk heeft ingediend, maar dat hij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verruimt en er, vergeleken met het verzoekschrift, een andere inhoud aan geeft; dat zulke handelwijze ingaat tegen artikel 8, 5° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding luidens hetwelk het verzoekschrift een uiteenzetting moet bevatten van de feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen;

2.5. Overwegende dat verzoeker zich enkel beroept op te verwachten moeilijkheden bij het zoeken naar ander werk en op een financieel nadeel; dat de bestreden beslissing hem geenszins de hoedanigheid van personeelslid van de gemeente Beringen ontnemt en hem dus ook niet verplicht tot het zoeken naar ander werk; dat verzoeker niet bewijst, en zelfs geen poging doet om met concrete gegevens aannemelijk te maken dat de minderinkomsten die hij door de terugzetting in graad

van hoofdinspecteur van politie tot politieagent zal hebben van die orde zijn dat zijn gezin er enig onherstelbaar nadeel zal door ondergaan;

2.6. Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.